

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ
І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ 44-й ♦ № 16 (1310). ♦ 28 КВІТНЯ 1978 р. ♦ Виходить щоп'ятниці.

КОНСТИТУЦІЯ УРСР ЖИВЕ І ДІЄ!

У ВІДПОВІДЬ—ВІДМІННЕ НАВЧАННЯ!

Студенти, викладачі і співробітники університету з ентузіазмом сприйняли нову Конституцію республіки, прийняту нещодавно позачерговою VII сесією Верховної Ради Української РСР.

Свідками величних подій стали ми, студенти, представники молодого покоління

країни. Минулий рік став роком 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, роком прийняття Конституції Союзу РСР. А нині ми пережили ще одну визначну подію — народження нового Основного Закону республіки, закону, за яким щасливо живемо, за яким працюємо, за яким підемо в омріяне май-

буття. Усі ці події нашого сьогодення окрилюють кожного з нас на великі діла на благо рідної Вітчизни, на найліпше виконання нашого найпершого обов'язку — вчитися на відмінно і добре!

С. АДАМОВ,
студент
історичного факультету.

Делегат XVIII з'їзду ВЛКСМ

Її знає весь університет. Ще коли Любов вчилася на філологічному факультеті, комсомольці обрали її ватажком факультетської комсомольської організації. І в навчанні, і в громадській роботі була попереду. Першою була і в труді. Після однієї з поїздок на осінні сільськогосподарські роботи отримала орден «Знак Пошани».

По закінченні університету молодий комуніст Любов Дрепіна направляє на роботу на кафедру російської мови для іноземних студентів. На звітній виборній комсомольській конференції університету її обирають членом комітету комсомолу університету. Вона стає заступником секретаря комітету комсомолу по інтерроботі.

Нині вона — член інтернади університету. Передає свій багатий досвід молодшим товаришам.

На обласній комсомольській конференції Любов Дрепіну обрали делегатом XVIII з'їзду ВЛКСМ. Делегатом найвищих комсомольських зборів.

ПОДЯКА
СТУДЕНТАМ

молодих вчених з суспільних наук.

Позаштатний лектор обкому партії, голова методичної ради політичної освіти молоді Центрального райкому комсомолу, В. Плавич бере активну участь в громадській і науковій роботі. Має ряд публікацій в республіканських і союзних збірниках, є одним з співавторів колективної кафедральної монографії «Патріотичне та інтернаціональне виховання трудящих в умовах розвинутого соціалізму».

Перемога в конкурсі — заслужена нагорода молодому вченому.

До редакції днями надійшов лист:
«Рада громадськості дитячої кімнати при опорному пункті № 3 Центрального району м. Одеси вітає зі святом Першотравня студентів I курсу історичного факультету Сергія Верещука, Григорія Галуцу, Наталію Гусарську, Ларису Градовенко, Олену Марцинковську і висловлює їм подяку за активну роботу по вихованню важких підлітків.

РАДА ГРОМАДСЬКОСТІ
ЖЕК-15».

ХЛІБ-СІЛЬ ОЛЕСЮ ГОНЧАРУ

З 25 по 27 квітня в нашому університеті проходила наукова конференція «Інтернаціоналізм, гуманізм, майстерність Олесь Гончара».

25 квітня о 19.00 відбулося пленарне засідання. Перед його початком дівчата в українських національних костюмах підносять Олесю Гончару традиційні хліб-сіль, весняні квіти.

Вступним словом конференцію відкрив ректор університету професор В. В. Сердюк. З доповіддю «Інтернаціоналізм творчості Олесь Гончара» виступив декан філологічного факультету про-

фесор І. М. Дузь. Слово про Олесь Гончара виголосили голова Одеської філії Спілки письменників поет Іван Рядченко та прозаїк Іван Гайдаєнко.

Надзвичайно щиро і тепло сприйняли присутні виступ Олесь Гончара — Героя Соціалістичної Праці, лауреата Ленінської та Державних премій СРСР, Державної премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка, академіка АН УРСР. Квітами, бурхливими оплесками

нагородили улюбленого письменника студенти.

26 квітня тривали секційні засідання.

Вчора конференція закінчилась.

Звіт про неї опублікуємо.

ПЕРЕМОГА В КОНКУРСІ

Аспірант кафедри наукового комунізму Володимир Плавич став переможцем I туру Всесоюзного конкурсу

ПЕРЕДСВЯТКОВА ХРОНІКА

У кожного з них — своя робота, своє коло турбот. У кожного — свій характер. Але у них є одна спільна риса — працювати на совість, бути у всьому прикладом для інших. Ця риса у них поєднується з надзвичайною скромністю. І їхні пор-

тreti на університетській Дошці пошани — свідчення шани усього колективу цим людям.

На знімках (зліва направо): секретар партбюро біофаку доцент Н. К. Бочарова, аспірант кафедри

філософії А. Пестер (НДР), студент V курсу геофаку А. Несват, головний бібліограф наукової бібліотеки О. Ю. Ноткіна, комендант куртожитку № 3 К. М. Сатарова.

Фото В. ШИШИНА.

◆ ГОЛОС ДЕЛЕГАТА

НА ПРОВОДІ — МОСКВА

Спочатку ми подзвонили в Георгіївський зал Великого Кремлівського палацу. Отримавши номер телефону готелю «Україна», де зупинилася делегація Одещини на XVIII з'їзді ВЛКСМ, дзвонимо туди. За кілька хвилин чуємо в трубі знайомий голос Любові Дрепіню — делегата з'їзду, посланця комсомолу нашого університету.

Ось що вона розповіла нам: — Москва зустріла посланців Одеського комсомолу надзвичайно радісно і урочисто. На вокзалі відбувся мітинг. Одразу ж попрямували до Кремля, на реєстрацію. Тут кожен з нас отримав пам'ятного годинника з написом «Делегатові XVIII з'їзду ВЛКСМ».

Після реєстрації почалася насичена програма.

Відвідали музеї В. І. Леніна, виставку, присвячену 60-річчю ВЛКСМ. Зустрілися з провідними акторами театру і кіно Є. Євстигнєвим, Р. Пляттом, І. Смоктуновським, О. Прокловою, Н. Мордюковою.

Потім делегати були гостями міністерств і відомств. Мені дуже приємно, що в Міністерстві вищої і середньої спеціальної освіти СРСР мені вручили Почесну грамоту, а в Центральному Комітеті ВЛКСМ — Пам'ятний знак ЦК ВЛКСМ «50 років з іменем В. І. Леніна».

Однією з найпам'ятніших подій до початку з'їзду, мабуть, стала наша участь у Всесоюзному ленінському комуністичному суботнику. Ми працювали на будівництві радіотелекомплексу «Олімпіади-80». Наша бригада з 8 одеситів бетонувала підлогу. За час суботника завдання виконали на 130%, заклали 44 тонни бетону.

А взагалі — подій надзвичайно багато. Та найголовніша — завтра: відкриття з'їзду.

Наступна наша розмова з делегатом відбулася в день відкриття з'їзду.

— Сьогодні з'їзд розпочав свою роботу. Усі ми, делегати, знаходимося під неослабним враженням від яскравої промови Генерального секре-

таря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва. Гордістю проймалися наші серця, коли Леонід Ілліч говорив про наш Ленінський комсомол, про його заслуги у будівництві комунізму. У своїй промові Леонід Ілліч висунув нові конструктивні пропозиції щодо загального роззброєння. Це ще одне яскраве свідчення його неустанної боротьби за мир у всьому світі. Виступ товариша Л. І. Брежнєва ми всі зустріли тривалими оплесками.

З великою увагою прослухали звіт ЦК ВЛКСМ, з яким виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Настухов. Заслухали звіт Мандатної і Ревізійної комісії.

Важко передати всю піднесену атмосферу роботи нашого з'їзду. Приїду до Одеси — усе розповім. Великий привіт комсомольцям, усьому колективу університету!

Розповіді Л. Дрепінюї записав наш кореспондент В. ГОМІН.

◆ МІТИНГ

ВІТАЄМО XVIII З'ІЗД ВЛКСМ

Такий транспарант подум'яніє на найвиднішому місці в актовому залі фізичного факультету. Сюди на великій перерві між лекціями зібралися комсомольці на мітинг, присвячений відкриттю XVIII з'їзду комсомолу.

Виступаючи на ньому, член партбюро факультету І. М. Ткачов заявив, що не лише комсомольці, а й увесь колектив факультету з нетерпінням чекатиме рішень комсомольського з'їзду, щоб включитися у їх виконання.

Комсомольці фізичного підійшли до з'їзду з вагомими здобутками. 450 студентів успішно склали суспільно-політичну атестацію в ході Ленінського заліку. Художня самодіяльність посіла II місце в університетському огляді, а в культмасовій роботі факультет посів I місце, втретє факультетові присвоєно перехідний Червоний прапор за перемогу у соціалістичному змаганні. У всіх цих

досягненнях — велика доля роботи комсомольців.

Поступає пропозиція надіслати на адресу з'їзду вітальну телеграму. Її зачитує відмінниця Ленінського заліку Аня Шалаєва.

В телеграмі говориться: «Ми, комсомольці фізичного факультету, зібралися на мітинг, присвячений відкриттю XVIII з'їзду ВЛКСМ. Палко вітаємо делегатів з'їзду, бажаємо плідної роботи, знаменних рішень, величних накреслень!

Наш факультет утретє завоював перехідний Червоний прапор університету. Ми горді з того, але розуміємо, що на досягнутому зупинятися не можна.

Зустрічаючи XVIII з'їзд ВЛКСМ, ми урочисто обіцяємо бути вірними ідеалам великого Леніна, гідно продовжувати справу, розпочату батьками!».

В. БІЛОЗЕРКО, наш. кор.

◆ КРАЩИЙ КУРАТОР

ЗАВТРА — НОВІ ЗУСТРІЧІ

Марина Михайлівна Харитонова працює на філологічному факультеті близько 2-х років, але вже встигла завоювати авторитет і студентів, і колег. Серйозна, вимоглива до себе і до тих, хто її оточує, а особливо до студентів, разом з тим надзвичайно скромна і щира.

На практичні заняття з російської мови, які веде Марина Михайлівна, студенти йдуть з великим задоволенням. Завжди знають, що почувуть щось нове, на свої запитання отримують вичерпні відповіді.

Відчувається серйозна підготовленість викладача до заняття, віддача улюбленій справі усіх сил.

А чи можна отримати залік у Марини Михайлівни, не відпрацювавши хоч б одного пропущеного заняття! Вона ставить до цього з великою відповідальністю. І студенти не ображаються, вони покладаються на її справедливість і кажуть лише слабі.

Має М. М. Харитонова серйозне громадське доручення. Вона — куратор. Ось про роботу куратора й попросили розповісти Марину Михайлівну.

— Що розповідати? — каже вона. — Мені ще багато

чому треба вчитися. Досвіду ще мало...

Так, досвіду мало. Але є відданість своїй справі, бажання, устремління бути справжнім вихователем молоді. Марина Михайлівна працює з першою групою II курсу російського відділення. Коли заходить мова про студентів, вона дуже легко характеризує кожного.

Каже, що група дисциплінована. В роботі допомагає актив. Доручення виконують охоче. На зауваження реагують правильно.

Куратор намагається бути разом з групою не лише під час занять, політгодин, а й після лекцій, часто буває в куртожитку.

Студенти відчують турботу куратора, її чуйне ставлення до них, а тому відпо-відають взаємністю. Довіряють їй. Діляться з нею і прикрощами, і радістю.

...А завтра, післязавтра, щодня — нові зустрічі Марини Михайлівни з групою, нові турботи, нові справи.

О. КУЧЕРОВА, Л. ДОБРОВА, студентки III курсу філфаку, слухачі школи молодого журналіста.

◆ СЕРЕД КНИЖОК

В ЖИТТІ І ДІЯЛЬНОСТІ ЛЕНІНА

Назва цієї нової книжки досить точно визначає її зміст. Вона являє собою, очевидно, перший повний огляд цього боку діяльності Леніна. Книга показує, в якій мірі знав, з якою конкретно метою вивчав В. І. Ленін іноземні мови і — головне і основне — як він застосовував їх на протязі всього свого життя в революційній і науковій діяльності. Історично достовірний нарис яскраво висвітлює перекладацьку і редакторську роботу В. І. Леніна, його листування, виступи і усне спілкування в революційній і державній діяльності. Цей змістовний посібник, знайомлячи читачів з фактами і результатами вивчення цього боку життя Леніна, здатний разом з тим пробудити бажання у молоді до подальшого дослідження і творчого засвоєння багатого досвіду В. І. Леніна в оволодінні і використанні іноземних мов.

* М. Г. Поляков. Іноземні мови в житті і діяльності В. І. Леніна М. 1977.

Свято праці комуністичної

Свій вагомий вклад у Ленінський комуністичний суботник внесли і студенти, викладачі та співробітники нашого університету. Всього в святі комуністичної праці взяли участь 7.100 чоловік. Вони працювали на схилах коло моря, в ботанічному саду, на університетському стадіоні, в спортивно-оздоровчому таборі в Чорномор-

ці в ЖЕК-15, будинкові відпочинку «Маяк».

Зроблено багато. Усі працювали по-ударному, але особливо слід відзначити колективи юридичного, хімічного, фізичного, біологічного, механіко-математичного та історичного факультетів.

День комуністичного суботника вилився у величний гімн праці.

Підсумки відрадіні

53 робітники і службовці майстерень взяли участь в Ленінському комуністичному суботнику. Всі вони в той день працювали з подвоєною енергією.

І ось підбито підсумки суботника. Зроблено чимало: настелили підлогу в слюсарному цеху і цеху електроніки, встановили 2 токарних

станки, відремонтували паркан, прибрали будівельне сміття, покрасили вікна тощо.

Під час комуністичного суботника ми виконали робіт на суму 2.200 карбованців.

М. АБРАМОВ, завідувачий учбово-експериментальними майстернями університету.

«За наукові кадри»

Ленінські уроки в школі

На тому тижні минуло 108 років від дня народження В. І. Леніна. Усе прогресивне людство відзначило цей день успіхами у праці, новими досягненнями науки, культури, техніки, а ми, студенти, — успіхами в навчанні і громадській роботі.

Кожного року у ці дні у всіх школах, у всіх класах вчителі проводять Ленінські уроки. Це вже традиція. В нинішньому році в 119 школі такі заходи провели студенти III курсу фізичного факультету. Теми політгодин і бесід з ленінської тематики різні: «Сім'я Ульянових», «Спогади про Леніна», «Ленінський суботник», «За запобігання Леніна» і інші. Успішно провели заняття в 5-а класі Г. Собітняк і Є. Норшенюк, в 6-г класі Л. Савенко і З. Кожухар, в 10-б класі Т. Ведь і Н. Димченко, в 4-г класі С. Смоляр і С. Стопчанський. Діти з цікавістю вислухали наших студентів. Вони дізналися багато цікавого і корисного для себе.

Наш перший крок в школу залишив незабутні враження.

Наші однокурники, які проходять піонерську практику в кімнаті школяра Центрального району, уже знайомі з роботою зі школярами, а тому їм було легше і на цей раз у школі.

Зв'язки наші зі школою допоможуть нам краще взнати духовний світ школярів, їхні інтереси, уподобання, що допоможе нам під час педпрактики і в подальшій роботі вчителя.

С. СИЗОВА,
студентка III курсу
фізичного факультету.

ЩОБ ДОСЯГТИ НОВИХ ВИСОТ

Мехмат. Найбільший факультет з-поміж дев'яти факультетів університету. Найчисленніша тут і комсомольська організація — 1037 комсомольців. Понад 50 групових комсомольських організацій включились в університетській Ленінській огляд академгруп, присвячений 60-річчю ВЛКСМ. Серед переможців першого етапу — восьма група II курсу відділення прикладної математики. Комсорг групи — Т. Вольхіна, староста — І. Дмитрієва. Вони змогли згуртувати своїх товаришів, і група (31 студент) за короткий час стала колективом, якому під силу будь-яка справа.

Найбільша цінність групи — студенти, які поєднують успішне навчання і активну громадську роботу. Ось хоча б кілька таких комсомольців.

Р. Пекар. Відповідає за роботу академсектора групи. Сама відмінно вчиться і веде за собою товаришів. Ви-

кладає в юнацькій математичній школі.

О. Журавльова. Добре вчиться. В групі її напівжартома називають організатором гарного настрою.

І. Базанова. Голова курсової УВК. Бере активну участь у всіх заходах групи.

◆ ПОРТРЕТ ГРУПИ

В групі 4 іноземні студенти. Гічка Стефанова приїхала до Одеси з Народної Республіки Болгарії, Іржі Салач, Індрижи Ружичка, Еміл Гутнян — з Чехословаччини. Всі вони є прикладом сумлінного ставлення до свого головного обов'язку — навчання, відмінно склали останню сесію, лише Еміл Гутнян має одну добру оцінку.

Студенти групи займаються науковою роботою. В. Пятов, приміром, виступив на науковій конференції зі своєю науковою розвідкою, яку він виконав на кафедрі мето-

дів математичної фізики.

Свій вклад вносять студенти і в спортивні досягнення факультету та університету. Майстер спорту В. Смелаш виступає в лучному спорті. Перший розряд з шашок мають Т. Коллохова і Н. Тарасуль. Перше місце в університеті з плавання тримає першорозрядник В. Гуз. В університетській збірній з спортивної гімнастики виступає Н. Шредловська...

За переликом очей на перший погляд сухих фактів — велика робота, яку проводить комсомольці групи, робота, яка є найпершою потребою комсомольців, яка не дає змоги заспокоїтись, зупинитися на досягнутому. Адже курс один — йти далі, досягати нових висот.

О. ЗАЙЦЕВА,
О. ГУЗИК,
студентки III курсу
філфаку,
слухачі школи
молодого журналіста.

Розмовляємо мовою Леніна

Перше травня. День міжнародної солідарності трудящих. День, коли усе прогресивне людство виходить на демонстрацію свого бажання боротися за краще майбутнє, за майбутнє без експлуататорів, без війни,

Напередодні свята у нас в редакції зібралися за «круглим столом» студенти хімічного факультету **Пранеш Кумар Саха** (Бангладеш), **Ернест Сінбула Намуіндуа** (Замбія), і **Джомбеле М'Байдадже** (Республіка Чад).

Ми розмовляли про різне. Про те, як святкують 1 Травня в їхніх країнах. Говорили про те, як наші співбесідники приїхали на навчання до Радянського Союзу.

Пранеш Кумар Саха: «Коли я вчився в 12-му класі, у мене виникло бажання вчитися в Радянському Союзі. Це стало можливим завдяки підписанню у 1971 році Договору про дружбу і співробітництво між нашими країнами».

Тут, у Радянському Союзі, кожен з них знайшов собі друга. Друга, який навчив його володіти російською мовою, мовою, якою розмовляв великий Ленін.

Пранеш Кумар Саха: «Моїм першим радянським другом був викладач російської мови».

Д. М'Байдадже: «Моїм першим радянським другом став студент фізик у Мінську. Ми були дуже близькими друзями. Він допомагав мені оволодіти російською мовою. Він подарував мені книжку — книжку Володимира Ілліча Леніна».

В Радянському Союзі їх оточили справжні друзі. Друзі, які допомагають їм пізнавати не лише премудрості

російської мови, але і оволодіти теорією марксизму-ленінізму, оволодіти наукою, яка відкриє їм шлях до улюбленої професії. Фах, якого набуває кожен з наших друзів, дуже потрібні їхній країні, їхньому народові.

Пранеш Кумар Саха: «По закінченні університету я буду працювати викладачем в коледжі. В майбутньому я хочу перекласти книжку з російської мови на свою мову».

М. Б. Самієнто: «По-моєму, я буду працювати спочатку викладачем в університеті або інституті. Можна працювати на заводі. Хочеться продовжити свою дипломну роботу».

Е. С. Намуіндуа: «Як і інші мої товариші, я хочу передати побажання успіхів у навчанні, щастя, хочу, щоб наша дружба міцніла».

Д. М'Байдадже: «Хочу передати побажання міцного здоров'я. Хай завжди буде сонце і дружба між усіма країнами!».

Бесіду вів наш кореспондент **В. ГАВРИЛЕНКО.**

◆ ТРАДИЦІЯ

Факультетське СВЯТО

20 квітня на історичному факультеті викладачі і студенти святкували День свого факультету. Проведення днів факультетів стало доброю традицією в нашому університеті. На цих днях ми підбиваємо підсумки того, що ми зробили на протязі року, говоримо про те, що треба ще зробити і, звичайно, знаходимо час повеселитись.

З привітанням до студентів звернувся секретар партбюро факультету доцент В. М. Немченко. Він сказав, що наше свято проходить в знаменний час, коли позачергова сьома сесія Верховної Ради УРСР після всенародного обговорення приймає Основний Закон нашої Республіки, незадовго перед XVIII з'їздом ВЛКСМ. Потім доцент П. Г. Чухрій познайомив першокурсників з історією нашого університету. Були підбиті підсумки конкурсів на кращу академгрупу, на кращу кімнату в гуртожитку і на кращу стінгазету курсів. Кращою академгрупою стала II група V курсу (комсорг Л. Романенко), кращою кімнатною в гуртожитку № 6 — кімната № 907 (староста В. Прохненко), кращою стінгазетою — газета IV курсу «Іскатель» (редактор Ю. Ватуля).

А потім на нас чекала найцікавіша подія Дня факультету — прес-конференція викладачів. Особливо запам'ятались студентам відповіді А. Д. Бачинського, В. М. Немченка, П. Г. Чухрія, А. Г. Загинайло, Ю. Г. Розуменка та інших.

Потім відбувся концерт учасників художньої самодіяльності. Активну участь в ньому взяли С. Никитюк і Ю. Соколов.

На закінчення свята студенти II курсу показали фільм про свою археологічну практику літом минулого року в Феодосії.

Активну участь в підготовці Дня історичного факультету взяли В. Кумпан, Л. Родюк, Г. Антипенко, В. Федорченко та інші.

П. ГРЕБЕНЮК,
студент
історичного
факультету.

ПОПРАЦЮВАЛИ УДАРНО!

Наш фоторепортаж

22 квітня мешканці нашого п'ятого гуртожитку — студенти філологічного та геолого-географічного факультетів дружно вийшли на суботник по благоустрою навколишньої території. Відчувалося справжнє свято для студентів. Бадьора музика з вікон, посмішки, жарти — усе це надавало роботі особливої піднесеності.

Зроблено багато: перекопано газони і посіяна трава, привели до ладу спортивний майданчик, обкопали і попідбілювали усі дерева, прибрали сміття.

Завзято працювали усі студенти, але хочеться відзначити Л. Кирилову, С. Божко, Н. Годоногу, П. Стрельникову, В. Просенюк, В. Соловйова, А. Кравцову (геофак), Т. Кучмію, О. Яковенко, Л. Криштопову, Є. Ульяченко і багато інших.

І дуже приємно було по закінченні роботи побачити наш гуртожиток як ніколи чепурним і привабливим.

Н. ГЛАДИШЕВА,
член студради
гуртожитку № 5.

На знімках — під час суботника.

Фото студента **Ю. ТКАЧЕНКА.**

Гість четвертої сторінки

ХОДИВ квітучими плями, милувався громадами лісів, тонкостанними смерічками з розвитими зеленими косами, слухав голос невгамовного Черемоша, а в серці народжувалися рядки про рідну Батьківщину. Вірші писалися легко, швидко. Часто приходив на полонину з мольбертом і блокнотом: мазок на полотні, рядок на аркуші...

Карпати чарували його тонку ліричну душу своєю звабною красою. Карпати кликали його у свої обійми, вигравали цимбалами дзвінки потоки, гули у дрімби в смеркових зворах вітри. І він полюбив усім серцем мальовничі зелені гори і стрімкі плаї, голос трембіти і веселу коломийку.

То було, коли юнак з Вінниччини навчався у Вижницькому училищі прикладного мистецтва. Там Анатолій Фартушняк познайомився з самодіяльним композитором Левком Дутківським. Той загорівся бажанням створити вокально-інструментальний ансамбль. Молодий поет і художник Анатолій Фартушняк радо допомагає аматорам, стає членом творчої групи.

— Тільки, чому б тобі не написати слова до веселої, життєрадісної пісні про зиму? — звернувся одного разу до нього Левко.

— Спробувати можна. Але часу обмаль... — відповів невпевнено.

Пісня була написана, а через кілька днів народився знаменитий нині вокально-інструментальний ансамбль «Смерічка» — лауреат обласного Чернівецького, республіканського та всесоюзного конкурсів виконання естрадної пісні.

Так народилася творча дружба самодіяльного композитора і поета. І дружба ця перелилася в рядки і ноти нових пісень, які швидко

«Шановна редакціє!
Я чув, що в Одесі вчиться автор багатьох популярних українських естрадних пісень Анатолій Фартушняк. Хотілося б побільше узнати про поета і про його пісні...»
(З листа студента Г. Шевченка до редакції).

знаходили шляхи до людських сердець: «Ти прийди в синю ніч», «Бажання», «Незрівнянний світ...» Проте найбільший успіх, вважає

З ПІСНЕЮ ТРЕМБІТИ

Анатолій, випав на пісню «У Карпатах ходять осінь».

— Після закінчення училища довелося попрощатися з ансамблем. Повернувся у рідну Бершадь, а думками линув до друзів в Карпати, що назавжди залишилися в серці, — каже Анатолій. — Вирішив будь-що написати пісню про Карпати. І пісня появилася. Це сталося золотосірою осеню, саме тоді, коли на полонині приходить весільна пора — пора щедрого кохання. Задзвенів присрасний голос Софії Ротару:

**Ти повернешся, кохана,
В гори ніжним цвітом,
Бо в Карпатах ходять осінь
Піснею трембіти...**

Співачка зуміла передати почуття поета і композитора. Пісня увійшла в золотий скарб народної творчості.

— Композитор і виконавець для поета — то два крила, — каже Анатолій. — Вдала пісня — то успіх усіх трьох.

...З Анатолієм Фартушняком ми познайомилися в Одесі. І подружилися. Часто ведемо суперечки про літературу. Толя кохається в слові, вибагливий до кожного рядка. Уже в Одесі у співдружності з місцевими композиторами написав пісні «Твоє крило», «Озовися», «Казка», «Зориночка» та інші. Не поривав зв'язків і з Левком Дутківським. Разом працюють над новими піснями «Подвір'я», «Між літом і весною...»

Його пісні увійшли до збірок «Мой адрес — Советский Союз», «Співає Червона рута» (видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь» і «Музична Україна»), з'явилися нові записи пісень на платівках. Незабаром вийде у світ збірка «Співає Смерічка». Серед авторів — Анатолій Фартушняк.

Пісні на слова молодого поета полюбився не лише на Україні. Їх виконують у Польщі, Болгарії, Канаді... Їх люблять. І не завжди можуть назвати прізвища авторів. Їх називають народними...

Нині Анатолій — слухач випускного курсу відділення журналістики Одеської вищої партійної школи. Заняття забирають багато часу, але у кожну вільну хвилину він розкриває блокнот. Народжується пісня... І як завжди щира, задушевна, хвилююча. Бо вона — його любов, його душа.

**Михайло КУЗА,
слухач відділення журналістики Одеської вищої партійної школи.**

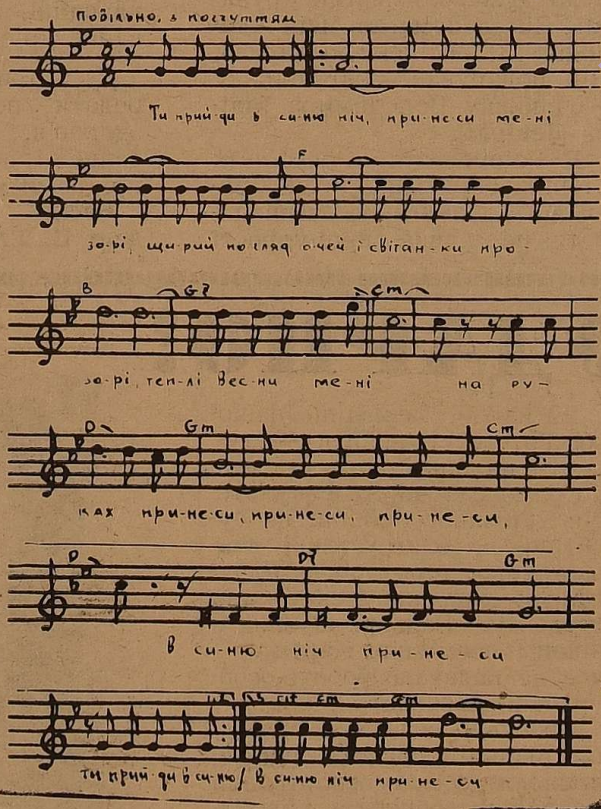
ТИ ПРИЙДИ В СИНЮ НІЧ

Слова А. Фартушняка
Музика Л. Дутківського.

Ти прийди в синю ніч,
Принеси мені зорі,
Щирий погляд очей
І світанки прозорі.
Теплі весни мені
На руках принеси,
Принеси, принеси,
В синю ніч принеси.

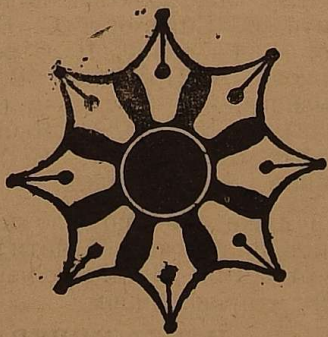
Ти прийди в синю ніч,
Принеси мені літо
І бажання дзвінке,
Мрій моїх Аеліто.
Поцілунки беріз
На устах принеси,
Принеси, принеси,
В синю ніч принеси.

Ти прийди в синю ніч,
Принеси мені щастя
І веселку в душі
Для квітучого серця.
Незрівнянну любов
Ти мені принеси,
Принеси, принеси,
В синю ніч принеси.

Спортивне свято в Кодимі

50 спортсменів нашого університету на цьому тижні відвідали свято спорту у колгоспі «Прапор Леніна» Кодимського району і взяли в ньому найактивнішу участь. Відбулися змагання настольного тенісу, з гандболу (чоловіча і жіноча команди), з футболу. У складі делегації був і наш спеціальний кореспондент. Його розповідь читайте в одному з наступних номерів.

«За научные кадры», орган парткома, ректората, профкома и комитета комсомола Одесского государственного университета им. И. И. Мечникова. (На украинском языке).

ПИШІТЬ НАМ: 270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадры».

ЗАХОДЬТЕ: Одеса, вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9.

ДЗВОНІТЬ: телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).

◆ Переможці першості університету з гандболу — хлопці геолого-географічного факультету після одного з матчів.

◆ Збірна команда дівчат філологічного факультету посіла друге місце в першості університету з гандболу. Фото студента М. Задорожного.

Орієнтир — кмітливість і сила

Кажуть так: орієнтування — це спорт майбутнього. Він вимагає від людини в одній мірі і фізичної витривалості, і вміння орієнтуватися на місцевості, працювати з компасом і картою. Тільки на змаганнях з орієнтування, які проводяться в лісі, перебігаючи з горбка на горбок можна побачити замірку на мить косулю, стрибок зайця, вибігти на велику галявину з морем фіалок і що — приносити найбільшу радість! — після довгих пошуків знайти врешті-решт, притаєне КП.

Після змагань жваве обговорення дистанції, суперечки, а потім пісні навкруг багаття.

Наша секція орієнтування нараховує зараз 40 чоловік. В 1975 році — в році її створення — все починалось з шести чоловік, які займа-

лись орієнтуванням в секції туризму. Це співробітництво і дружба двох секцій продовжує розвиватись: орієнтувальники ходять в походи, проводять тренування на скелях.

За час існування секції вона підготувала двох кандидатів в майстри спорту, п'ять першорозрядників, вісімнадцять другорозрядників.

Тренує збірну університету з орієнтування співробітник фізфаку П. Гусак, голова секції — студент III курсу мехмату С. Климчук.

Нашій секції вже три роки, в неї свої успіхи, свої традиції. І майбутнє, звичайно.

П. ІВАНОВ.

На знімку: сплав на одній з річок Уралу.

Фото **В. АЛЕКСЄЄВА.**

В. о. редактора В. БЕХТЕР.